

Tórbjørn Poulsen farin

Fríggjadagin bórúst deyðsboðini av Tórbjørn Poulsen, fyrrverandi landsstýrismanni og løgtingsmanni.

Tórbjørn Poulsen var 82 ára gamal, nú hann doyði. Hann var føddur 25. januar í 1932. Hann var sonur Poul á Grundini av Eiði og Miú á Lava. Tey búðu á horninum í Varðagøta/Sjúrdargøta í Rabarbukvarterinum í Havn.

Hann var útbúgvinn sivilverkfrøðingur í 1959 og starvaðist sum leiðari á Loranstøðini á Eggjunum í Vági fyrstu árin fram til 1962. Hann starvaðist sum verkfrøðingur hjá Post- og Telegrafvæsenet í Danmark frá 1962-1973, tá familjann flutti heim til Føroya, og Tórbjørn fór í starv sum deildarleiðari hjá Telefonverkinum. Hetta starvið røkkti hann fram til 1997, tá hann legði frá sær.

Tá Pauli Ellefsen skipaði landsstýri 5. januar í 1981, vóru boð eftir Tórbjørn Poulsen at røkja starvið sum landsstýrismaður í figgjarmálum. Samgonga varð skipað millum Sambandsflokkin, Fólka-flokkin og Sjálvstýrisflokkin. Tórbjørn Poulsen røkkti starvið sum landsstýrismaður hetta skeiðið, sum vardi fram til 11. janaur í 1985. Hesa tíðina hevði Tórbjørn Poulsen farloyvi frá Telefonverkinum.

Tá Hilmar Kass legði frá sær sum tingmaður og ikki stillaði upp aftur á løgtingsvalinum í 1988, var Tórbjørn Poulsen valdur á ting fyri Sjálvstýrisflokkin í Suðurstreymoyar Valdømi. Hetta starvið røkkti hann fram til løgtingsvalið, sum

varð útskrivað í úrtíð í 1990. Umframt politisku störvini sum løgtingsmaður og landsstýrismaður, røkkti Tórbjørn Poulsen eisini onnur almenn störv sum limur í Tórshavnar Líkningarnevnd 1985-88, Stýrslimur í Norðurlandahúsinum 1985-91 og 1996-97, limur í Yvirfriðingarnevndini frá 1991, og stýrslimur í Nordens Institut í Grønland/NAPA 1998-2000.

Tórbjørn Poulsen var giftur við Áslu, fødd Mouritsen, dóttir Sigrid Johannesen úr Funningi og Hans Paula Mouritsen úr Sørvági. Tey finga børnini Guðrið, Marjun, Poul Henrik, Sigmar. Poul Henrik doyði í 2005.

Minningarorð um Tórbjørn Poulsen

Tórbjørn Poulsen har gått ut av tíða. Han var ein god venn, heilt frá við fyrstu gong møttest í på eit ungdomslagseminar på Oyrarbakka í april 1982. "Tillit skapar tillit" var tittelen på dette seminaret, og sánn blei også forholdet mellom Tórbjørn og meg. Vi hadde gleda av å få i gang det omfattande samarbeidet mellom Færøyane og Sogn og Fjordane saman med fylkeskultursjef Lidvin Osland. Eg fekk intervjuet Tórbjørn for fleire norske aviser om innføringa av allment fjernsyn. Seinare var eg så heldig at Tórbjørn blei styremedlem i Norðurlandahúsið í Føroyum mens eg arbeidde i huset 1989-1994. Han var ein uvanleg dyktig styremedlem, med store kunnskapar både om kultur, Færøyane, nordisk samarbeid og å tenke strategisk og langsiktig.

Ei tid var Tórbjørn også styremedlem i Nordens Institut i Grønland. Eg var heldig á bu og arbeide i Nuuk dei ára, og fekk sjá kor viktige Tórbjørns kunnskapar og samarbeidsevner blei også for forholdet mellom Grønland og resten av Norden.

Tórbjørn Poulsen var ei tid landsstyremedlem for Sjálvstýrisflokkinur både for kommunal-, finans- og kultur, og leia viktige og framtidsretta saker gjennom, - som allment færøysk fjernsyn, om-

legging av skattesystemet, innføring av barnetrygd og mange andre saker. Han nytte stor respekt blant kolleger i andre nordiske land, og han representerte Færøyane på ein framifrå måte både i møte, forhandlingar og i viktige hendingar som jubileet for slaget i Fimreite i Sogn i 1984 og mange andre samanhengar. I det norske søsterpartiet Venstre har vi hatt nær kontakt med Tórbjørn i mange tiår.

Tórbjørn var ein god venn, ein venn vi alltid kunne stole på. Mange gonger har eg vore heime hos Ásla og Tórbjørn i Bóndabrekka, til alle døgnets tider. Alltid har det vore like hyggeleg, interessant og lærerikt. Vi er også så heldige at han og Ásla har besøkt oss her i Norge, og at vi i alle desse tjue ára etter at eg flytta frå Færøyane har hatt jamn og god kontakt i brev og på telefon. Det er eg djupt takksam for.

Ásla, barn svigerbarn og barnebarn har han ikkje lengre hos seg, men har mange gode minne. Alle vi som har kjent Tórbjørn sit att med takksemi for at vi fekk vere i venneflokken hans.

Eg lyser fred over Tórbjørns minne.

Jan Kløvstad

Tilsett ved Norðurlandahúsið í Føroyum 1989-1994

Heilsan til mamma á 90 ára føðingardegnum

11. november verður Andrea Poulsen, Saltangará 90 ár.

Hon er fødd og uppvaksin í Syðrugøtu, dóttir Tofta Ingu og Michael. Hon er elst av sjei systkjum, seks systrar og ein beiggi. Hesi eru: Poula Thomsen, Syðrugøta, Arna D. Hansen, Svínáir, Daniel Pauli Dalbø, Syðrugøta, Dagny F. Hansen, Fuglafjørður, Jona Johansen, Tórshavn og Dania Andreassen, Tórshavn. Dagny og Jona eru ikki ímillum okkara longur.

Mamma dámar væl at greiða okkum frá sínum uppvøkstri. Hóast vit kunnu hugsa okkum, at tað hevur verið strævið at verða elst av sjei systkjum og liva tá í tíðini, so er tað altíð tað góða, ið myndar hennara frásagnir.

Vit hoyra mangan um hennara barnaskúla í Gøtugjógv, har næmingarnir skuldu siga góðan dag á ein ávísan hátt, standa rætt og ganga við strektum tær. Vit kunnu bara sanna, at hóast bert sjei ára skúlagongd, so hevur mamma lært nógv. Hon skrivur rætt føroyskt, dugir mállæru og hevur altíð haft eina sera vakra hondskrift.

Í 1938 var mamma í Danmark við skúlabørnunum og var hetta ein sera spennandi og læruríkur túrur. So trúföst, sum mamma er hevur hon alla tíðina haft samband við familjuna, sum hon búði hjá í Farstrup á Fjóni. Og hava vit eisini haft gleðina av at hava samband við hesa familjuna.

Sum 16 ára gomul fór mamma til Norðragøtu at tæna hjá Øregaard. Hon flutti eisini saman við teimum inn í Dalin. Mamma hevur mangan greitt okkum frá gongutúrum frá Syðrugøtu og inn í Dalin í bøla myrkri og uppgáurnar hon hevði har í húsinum. Síðani fór mamma til Klaksvíkar at tæna hjá Kjølbro, har møtti hon babba, Alfred hjá Thominu av Eiði. Hann lærði tá á bedingini í Klaksvík. Hóast nógv er broytt í Klaksvík øll hesi ár, so er tað sera stuttligt at fara við mamma og babba biltúr til Klaksvíkar og hoyra tey greiða frá støðum og upplivingum, sum tey hava havt í Klaksvík.

Tá babba var liðugur at læra gekk leiðin hjá mamma og babba til Keypmannahavnar. Babba fór at lesa til maskinmeistera, og mamma lærði at seyma, og seymaði fyri fólk. Tey giftust í Danmark 3. august 1952 og keyptu sær hús á H.C. Ørstedesvej í Keypmannahavn. Babba fór aftaná lidnan lestur út at sigla, og mamma var heima hjá børnunum Agnar og Annvør, sum vóru

fødd í Danmark. Síðani avgjórdu tey at fara heim aftur til Føroyar. Tey leigaðu sær hús á Skipanesi, ímeðan babba bygdi okkum hús í Saltangará og fluttu tey fyra inn í húsini í 1959. Síðani komu fyra børn aftrat, Atli, Allan, Ann og Anja.

Babba sigldi úti í nógv ár, og var mamma sostatt nógv einsamøll við okkum seks virknu systkjum, men tað hevur hon ongantíð gramt seg um. Hon passaði okkum fyrimyndarliga, legði seg eftir, at vit vórðu "rein og heil", fólkalig og høvdu ein góðan føroyskan málburð. Hon vildi hava, at vit vórðu saman til máltíðirnar, sótu "pent" við borðið og hon og babba hava altíð eggja okkum til allar uppgávur í heiminum og arbeiði sum heild. Í dag kunnu vit hugsa, at uppalingar hátturin hevur verið eitt sindur gamaldags. Hóast tað, so ynskja fleiri av okkum í dag at halda fast í nøkrum av øllum hesum, so heilt skeivt kann tað hóast alt ikki hava verið?

Mamma hevur eisini arbeitt sum frisør, og tað víðfórði ofta, at vit genturnar gingu við krúllutum hári. Eisini hoyrdu vit fyri tað, um hon hevði plússað onkrum dreingum.

Hóast mamma herfyri ikki var so væl fyr, so er hon nú aftur frísk og ferðug. Hon passar hús, gongur ørindir, so sum inn í FK at keypa inn, spælir Gekk, fer á bingo, koyrir bil og eisini onkuntíð ov skjótt, bakar breið/bollar, pressigerðskøku og annað gott, sum vit øll nýta gott av. Og nógv eru pløggini, ið verða greidd úr hennara hondum.

Familjan er vorðin stór 6 børn + svigarbørn, 19 ommubørn og 17 langommubørn. Mamma vísir stóran áhuga fyri øllum, og hon fylgir væl við har, ið vit øll búleikast. Sum t.d. veit hon alt um sjómenninar í familjuni, hvat tey yngstu langommubørnini viga, fylgir væl við ítróttinum og serstakliga støðuni í Effodeildini

Hetta, ið her er fest á blað, eru bert nøkur fá minni frá okkara barnaheimi. Tað kundi verið so nógv annað at skriva um, men vit vilja bara takka okkara allarbestu mamma fyri alt, sum hon er og hevur verið fyri okkum og okkara. Hjartaliga til-lukku á 90 ára føðingardegnum og Guds signing.

Føðingardagin er mamma heima og tey, sum ynskja at heilsa uppá eru væl-komin frá kl. 15-18

Børnini